

15. И зарѣча имъ и каза : Гледайте, пазѣте ся отъ квасъ-тъ Фарисейскый и отъ квасъ-тъ Иродовъ.

16. И размысляхъ помежду си и думахъ : Това е защото хлѣбове нѣмамы.

17. А Исусъ разумъ, и каза имъ : Защо размысляте че хлѣбове нѣмате ? Не разбирате ли, нито разумѣвате ? Още ли имате сѣрдце-то си окаменено ?

18. Очи имате и не видите ли ? и уши имате и не чувате ли ? и не помните ли ?

19. Когато прѣломихъ петъ-тъ хлѣба на петъ-тъ тысящи, колко кошове пълны съ укрухы дигнѣхте ? Казувать му : Дванадесеть.

20. И когато седмъ-тъ на четыри-тъ тысящи, колко кошници пълны съ укрухы дигнѣхте ? А тѣ рекохъ ? Седмъ.

21. И казуваше имъ ; Какъ не разумѣвате ?

22. И идува въ Висаидъ ; и довождать му одного слѣпъ и при-моловать му ся да ся прикосне до него.

23. И хванъ слѣпый-тъ за рѣкъ, та го изведе внѣ отъ село-то, и като плюнъ на очи-тъ му, възложи на него рѣцъ, и пыташе го, види ли нѣщо.

24. И той прогледа и казуваше : Виждамъ челоуѣцы-тъ, като че виждамъ дѣрвета да ходять.

25. Послѣ пакъ възложи рѣцъ-тъ си на очи-тъ му, и направи го да прогледа ; и възстанови ся зрѣнїе-то му, и видѣ всичкы-тъ чисто.

26. И испрати го въ домъ-тъ му, и казуваше : Нито въ село-то да влѣзешъ, нито нѣкому въ село-то да кажешъ това.

27. И излѣзе Исусъ и ученици-тъ му по села-та на Кесарїиъ Филипповъ, и изъ пѣть-тъ пыташе ученицы-тъ си, и казуваше имъ : Кого мя казувать челоуѣцы-тъ, че съмъ.

28. А тѣ отговорихъ : Иоаниъ Кръститель ; други пакъ Илія ; а други, единъ отъ пророцы-тъ.

29. И той имъ казува : Но вы кого мя казувате че съмъ ? И отговори Петръ и рече му : Ты си Христось.

30. И запрѣти имъ да не казувать никому за него.